

er indeholdt i notatet, i alt væsentligt er behandlet i justitsministeriets notat af 7. januar 1976, der er optaget som bilag 2 i straffelovrådets og retsplejerådets betænkning.

Spørgsmål 31:

»a) Hvordan vil ministeren nærmere definere de på side 2 nævnte »normale« demonstrationer, som ikke skal kunne rammes af den anførte formulering til en eventuel ny § 3 a i normalpolitivedtægten?

b) Kan ministeren bekræfte, at det efter den anførte formulering alene vil være et spørgsmål om vedkommende politimesters skøn, hvorvidt en demonstration f. eks. ved en ambassade, som rent faktisk i kraft af deltagertallet »hindrer den fri færdsel til og fra ejendommen«, er eller ikke er iværksat *med henblik på dette*?

c) Ville det ikke i forbindelse med den såkaldte blokade ved Info, som var en lovligt varslet *demonstration* iværksat med politiets tilladelse, stadig have været helt overladt til den pågældende politimesters skøn, hvorvidt denne demonstration på et tidspunkt skulle opløses i henhold til § 3 a, hvis denne havde været gældende?»

Svar:

En stor del af de demonstrationer, der vil kunne forekomme, vil ikke rumme nogen hindring af adgangen til eller fra en ejendom og vil således ikke give anledning til spørgsmål om anvendelse af den i besvarelsen af spørgsmål 30 angivne bestemmelse (§ 3 a). Selv om en demonstration hindrer adgangen til eller fra en ejendom, vil dette imidlertid ikke uden videre indebære en overtrædelse af § 3 a. Demonstrationer (navnlig større demonstrationer) vil ofte bevirke en midlertidig hindring af adgangen til eller fra den ejendom (eller de ejendomme), foran hvilken demonstrationen afholdes. I det helt overvejende antal tilfælde vil en sådan adgangshindring imidlertid ikke være et tilsigtet led i afholdelsen af demonstrationen, men alene en accessorisk følge af demonstrationsdeltagernes samlede tilstedeværelse. Udtrykket »normale demonstrationer« på side 2 i besvarelsen af spørgsmål 30 sigter på demonstrationer af denne karakter.

Som det fremgår af besvarelsen af spørgsmål 30, side 2, er det justitsministeriets opfattelse, at adgangshindringer, der bevirkes i forbindelse med sådanne »normale demonstrationer«, ikke bør omfattes af en eventuel ny be-

stemmelse om afspærringstilfælde i politivedtægten. Justitsministeriet har lagt vægt på, at en sådan bestemmelse udformes således, at denne begrænsning af strafansvaret har støtte i selve bestemmelsens ordlyd. Den i besvarelsen af spørgsmål 30 angivne bestemmelse er blandt andet af denne grund udformet på en måde, der afviger fra bestemmelsen i normalpolitivedtægten § 3, jfr. anvendelsen af udtrykket »med henblik på«. Var bestemmelsen i stedet – svarende til normalpolitivedtægten § 3 – formuleret således, at den omfattede adfærd, *der er egnet til* »at hindre nogen i at færdes frit . . .«, ville bestemmelsens ordlyd ikke i sig selv give grundlag for at holde midlertidige adgangshindringer i forbindelse med de ovennævnte »normale demonstrationer« uden for bestemmelsens område.

Såfremt der under en demonstration sker hindring af adgangen til eller fra en ejendom, vil det efter den ovennævnte bestemmelse (§ 3 a) i første række påhvile politiet at afgøre, hvorvidt adgangshindringen er en blot accessorisk følge af demonstrationsdeltagernes tilstedeværelse eller må betragtes som et tilsigtet led i afholdelsen af demonstrationen. På samme måde som de fleste andre politimæssige afgørelser vil denne afgørelse indebære udøvelsen af et vist skøn. Blandt de forhold, der vil kunne være af betydning for politiets afgørelse, kan for det første peges på *varigheden* af den adgangshindring, der finder sted under demonstrationen. Endvidere vil demonstrationsdeltagernes *nærmere adfærd* under demonstrationen kunne være af betydning (kædedannelse, tæt sammenrykning eller lignende i indgangen til den pågældende ejendom). Også *demonstrationens størrelse* vil kunne spille en rolle (jo større demonstrationen er, des mere nærliggende kan det være at betragte adgangshindringen som en accessorisk følge af demonstranternes tilstedeværelse). Ligeledes vil det være af betydning, på hvilken måde demonstrationsdeltagerne reagerer på politiets anvisninger og eventuelle henstillinger om at skabe passage. Endelig kan det nævnes, at der også vil kunne lægges en vis vægt på *sammenhængen* mellem demonstrationens ytringsformål og den placering af demonstrationen, som giver anledning til adgangshindringen.

Man må således være opmærksom på, at selv om politiets afgørelse i et vist omfang indebærer et skøn, vil dette skøn hvile på en række objektive faktiske forhold, og afgørelsen vil